08/11/2018

Εορτασμοί Παμμεγίστων Ταξιαρχών στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Κατά το διήμερο 7 και 8 Νοεμβρίου εορτάστηκε στην **Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η εορτή των Παμμεγίστων Ταξιαρχών.**

Την παραμονή της εορτής το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αρχαγγέλων Ασωμάτων.

Ανήμερα της εορτής το πρωί ο Σεβασμιώτατος λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αρχαγγέλων στο χωριό Αρχάγγελος.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό :

«Δεῦτε οὖν φιλέορτοι καί φιλό-χρι-στοι, τά ἄν-θη τῶν ἀρετῶν δρε-ψά-μενοι, καθαραῖς ἐν-νοί-αις ... τοῦ Ἀρ-χαγγέλου τήν σύναξιν τιμήσω-μεν».

Μέ αὐτά τά λόγια προ-τρέπει καί ἐμᾶς ἀπόψε ὁ ἱερός ὑμνογράφος νά τιμή-σου-με τή σύναξη τῶν ἁγί-ων Ἀρχαγγέ-λων Μι-χαήλ καί Γα-βριήλ καί πα-σῶν τῶν ἐπουρα-νί-ων δυνάμεων. Μᾶς κα-λεῖ νά δρέ-ψου-με τά ἄν-θη τῶν ἀρετῶν καί μέ κα-θαρό τόν νοῦ μας ἀπό τά γήινα καί ἁμαρ-τωλά πού συνήθως τόν κατα-κλύζουν νά προσέλθου-με στόν ναό τους γιά νά τούς συναντή-σου-με καί νά εὐχαριστήσουμε τόν Θεό, γιατί μᾶς τούς χά-ρισε ὡς προ-στάτες καί φύλακες τῆς ζωῆς μας.

Μᾶς καλεῖ ὁ ἱερός ὑ-μνογράφος νά προσ-φέ----ρουμε στούς ἁγίους ἀγ-γέ-λους τά ἄνθη τῶν ἀρε-τῶν, γιατί οἱ ἀρετές μας εἶναι αὐτές πού τούς ἱκανοποιοῦν καί τούς χαροποιοῦν, ὄχι μόνο γιατί οἱ ἴδιοι εἶ-ναι κατ᾽ ἐξοχήν ἐνάρε-τα ὄντα, ἀλλά καί γιατί χαίρονται καί εὐχαρι-στοῦ-νται, ὅταν βλέπουν καί ἐμᾶς νά προοδεύ-ου-με καί νά προκόπτουμε στό ἀγαθό.

Μᾶς καλεῖ ὅμως νά τούς πλησιά-σουμε καί μέ καθαρό νοῦ καί κα-θαρή σκέψη, για---τί οἱ ἴδιοι εἶναι πνεύ--ματα καθαρά, τά ὁποῖα δέν τά μο-λύνει ποτέ καμία ἁμαρτωλή σκέψη ἤ ἐπιθυμία. Εἶναι πνεύ-ματα καθαρά καί ἁγνά πού εὐχαρι-στοῦ-νται στήν καθαρότητα καί τήν ἁγνότητα τῶν ψυ-χῶν, τίς ὁποῖες τούς κά--λεσε ὁ Θεός νά δια-κονοῦν.

Γιατί ὅμως μᾶς καλεῖ ὁ ἱερός ὑμνο--γράφος νά τιμή-σουμε τούς ἁγί-ους ἀγγέλους καί ἀρχαγγέ-λους;

Μᾶς καλεῖ, ἀδελ-φοί μου, πρῶτον γιά τήν ἐμμονή τους στό ἀγα-θό καί τήν πιστό-τη-τά τους στόν Θεό. Ὅταν ὁ Ἑωσ-φόρος καί οἱ δι-κοί του ἄγγελοι θέλησαν νά ὑπερ-κερά-σουν τόν δη-μι-ουργό τους Θεό καί νά γίνουν «ὅμοιοι τῷ Ὑψίστῳ», μέ ἀπο-τέ-λε-σμα νά ἐκπέ-σουν ἀπό τήν ἀγαθή ἀγγελική τους φύση καί νά γί-νουν πνεύματα σκοτει-νά καί ἐχθροί τοῦ Θεοῦ, οἱ ἅγιοι ἄγ-γελοι πού τι-μοῦμε σήμερα παρέ-μει--ναν σταθεροί καί πι-στοί στόν Θεό, κερδί-ζον-τας ἔτσι μέ τή χάρη του τό προ-νόμιο νά εἶναι στό ἑξῆς ἄτρεπτοι στό κακό.

Μᾶς καλεῖ ὅμως, ἀ-δελ--φοί μου, καί γιά ἕ-ναν ἀκόμη λόγο νά τι-μή-σουμε τούς ἁγίους ἀγ-γέλους· καί αὐτός εἶ-ναι ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρός αὐτούς γιά ὅλα ὅσα μᾶς προσ-φέρουν κατ᾽ ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Διότι ὁ Θεός δέν κρά-τη-σε τούς ἀγγέλους γιά τόν ἑαυτό του· καί μπο-ρεῖ νά εἶναι καί νά θεω-ροῦ-νται οἱ ἄγγελοι πνεύ--ματα δια-κο-νικά, μπορεῖ ἔργο τους νά εἶναι νά ὑμνοῦν «ἀκα-τα-παύστοις στό-μα-σιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις» τόν Θεόν καί νά τόν διακονοῦν, ὅμως ὁ Θεός τούς ἔχει θέσει στήν πραγ-μα--τι-κό--τητα στή δική μας δια-κο-νία. Γιατί καθένας ἀπό ἐμᾶς ἔχει τόν δικό του προ-σωπικό ἄγγελο φύ-λα-κα, τόν δικό του προ-σωπικό βοηθό καί συμ-παραστάτη στήν πο-ρεία του ἀπό τή γῆ στόν οὐ-ρανό, τόν προσωπικό του ὁδηγό γιά νά πε-ρά-σει, ἐφόσον τόν ἀκο-λου-θεῖ μέ πιστότητα, τίς συμπληγάδες τοῦ πα---ρόντος κόσμου καί νά φθάσει στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Κάθε ἕ-νας ἀπό ἐμᾶς ἔχει τόν δι-κό του ἄγ-γελο γιά νά τόν ἐνθαρ-ρύνει καί νά τόν ἐνι-σχύ-σει στόν κα-θη-με-ρι-νό του ἀγώνα, ἀλ-λά καί γιά νά τόν προ-στατεύει «μήποτε προ-σκό-ψῃ πρός λίθον τόν πόδα» του, ὑπό μία καί μόνη προϋπόθεση: νά ἀπο-φα-σίσει ὁ ἄν-θρωπος νά ἀκολουθεῖ τό μονοπάτι πού τοῦ ὑποιδεικνύει ὁ φύλα-κας ἄγγελός του καί νά ἀγωνίζεται γιά τήν ἀπό--κτηση τῶν ἀρε-τῶν.

Πόσο σημαντική καί πόσο μεγά-λη εἶναι αὐτή ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο. Στέλ-νει γιά τή διακονία μας τούς δικούς του ὑπη-ρέτες· γιατί οἱ ἅγιοι ἄγγελοι εἶναι ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπό πολλή ἀγά-πη μᾶς τούς παρα-χωρεῖ. Καί ἄν, ἀ-δελφοί μου, γιά τά ἀν-θρώ-πινα μέτρα θεω-ροῦ-ν-ται προ-νο-μιοῦχοι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διαθέτουν κά-ποιον νά τούς

ἐξυπη-ρε-τεῖ στίς καθημερινές τους ἀνάγκες, κάποιον πού νά τούς φυ-λάσσει καί νά τούς προστα-τεύ-ει ἀπό τούς κινδύ-νους στούς ὁποίους εἶναι ἐκ-τεθειμένοι, πο-λύ πε-ρισ-σότερο προνο-μι--οῦ--χοι εἴ-μαστε ἐ-μεῖς, πού ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξιώνει νά ἔχουμε τούς ἀγγέ-λους νά διακονοῦν στό ἔργο τῆς σωτη-ρίας μας. Διότι κύριος σκο-πός τῶν ἁγίων ἀγ-γέ-λων στή ζωή μας εἶ-ναι νά μᾶς ὁδηγήσουν στή σωτηρία.

Αὐτή τή με-γάλη εὐλο-γία πού ἔχουμε, θά πρέπει ὁ-πωσ-δήποτε νά ἀξιο-ποι-ήσουμε κάνοντας στή ζωή μας ὁτιδήποτε τούς χαροποιεῖ, ὥστε νά παραμένουν πάντοτε κο-ντά μας καί νά ἐπιτελοῦν μέ χαρά τή διακονία τους. Καί τούς χα-ρο-ποιεῖ ὁτιδήποτε χα-ρο-ποιεῖ καί τόν Θεό. Τούς χαροποιεῖ ἡ προ-σπάθεια καί ὁ ἀγώνας μας νά ἀποφεύγουμε τήν ἁμαρτία καί τό κα-κό, νά δια-τηροῦμε τήν ψυχή καί τό σῶμα μας, τήν καρδιά καί τόν νοῦ μας κα-θαρά ἀπό τούς ρύ-πους τῆς ἁμαρ--τίας.

Ἄς προσπα-θοῦ-με, λοιπόν, καί ἄς ἀγωνιζόμασθε γι᾽ αὐτόν τόν σκο-πό, ἀδελφοί μου, καί ἄς ἐπικα-λού-μεθα σέ κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας τή βοήθεια καί τή μεσιτεία τους στόν Θεό, καί νά εἴμαστε βέ-βαιοι ὅτι μέ τή βοήθειά τους θά ἀξιω-θοῦ-με καί ἐμεῖς νά ἐπιτύχουμε τή σω-τη-ρία μας.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θ. Λειτουργία :

«Ὅπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις».

Ἑορτάζει καί τιμᾶ σήμερα ἡ Ἐκ-κλησία μας τή σύναξη τῶν ἁγίων Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνά-μεων Ἀσωμάτων. Ἑορτάζει καί τιμᾶ τούς ἁγί-ους ἀγγέλους καί ἀρχαγ-γέλους, οἱ ὁποῖοι εἶναι τά ἀσώματα καί νοε-ρά δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶναι τά λειτουργικά πνεύ--μα-τα, τά ὁποῖα τόν ὑμνοῦν καί τόν δο-ξάζουν νυχθημερόν «ἀκα-τα-παύ----στοις στόμασιν, ἀσιγήτ-οις δο-ξο-λογίαις», ἀλλά καί διακο-νοῦν τό θεῖο σχέδιό του μέ ἀπό-λυ-τη πι-στό-τητα καί ὑπακοή.

Καί δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι τόσο τό ἀποστολικό ὅσο καί τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς σημερινῆς ἑορτῆς ἀναφέρονται στό θέμα τῆς ὑπακο-ῆς καί τῆς ὑποταγῆς στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Διότι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι εἶ-ναι τά κατ᾽ ἐξοχήν πρότυπα ὑπα-κο-ῆς στόν Θεό. Καί μά-λιστα ἀπέ-δει-ξαν αὐτή τήν ὑπακοή τους πα-ρα-μένοντας πιστοί κοντά του καί διακονώντας τόν Θεό μέ ἀφοσίω-ση καί εὐγνωμοσύνη, διότι ὁ Θεός εἶναι ὁ δημιουργός τους καί δημι-ουρ-γός τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἔκαναν, δηλαδή, αὐτό πού δέν ἔ-κανε τό τάγμα τοῦ Ἑωσ-φόρου, τοῦ φωτεινοῦ ἐκείνου ἀγ-γέλου, ὁ ὁ-ποῖ-ος, τυφλωμένος ἀπό τήν ὑπε-ρη-φάνεια καί μή ἐκτι-μώ-ντας τή δωρεά τοῦ Θεοῦ, ἐπανα-στάτησε ἐναντίον του καί θέλησε νά πάρει τή θέση του καί νά γίνει

αὐτός κύ-ριος τοῦ σύμπαντος καί ὅλης τῆς κτίσεως.

Πῶς ὅμως μπο-ροῦσε νά γίνει, ὅταν ὑπῆρχε ὁ κύ-ριος καί πλάστης τῆς κτίσεως καί αὐτός δέν ἦταν πα-ρά ἕνα δη-μι-ούρ-γημά του; Πῶς ἦταν δυνα-τόν νά ὑπερκεράσει τόν Θεό καί νά γίνει αὐτός Θεός στή θέση τοῦ Θεοῦ;

Δέν ἦταν δυνατόν, φυσικά, ἀλλά ἡ ὑπερηφάνεια καί ὁ ἐγωισμός τοῦ σκότισαν τόν νοῦ καί ἀπό φωτεινό πνεῦμα πού ἦταν ἔγινε σκοτεινό, ἀπό καθαρό καί ἀγαθό πού ἦταν, ἔγινε πονηρό, καί ἀπό ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἔγινε δυστυχῶς ἐχθρός καί διάβολός του, καί χωρίσθηκε ὁριστικά ἀπό τόν Αὐτόν.

Γι᾽ αὐτό καί ἀντί νά διακονεῖ τόν Θεό, ἀντί νά φυλάσσει καί νά προ-στα-τεύει κατ᾽ ἐντολή τοῦ Θεοῦ τούς ἀνθρώπους, ὁ διάβολος τούς μισεῖ καί τούς ἐχθρεύεται καί συκο-φα-ντεῖ τόν Θεό καί βάζει προσκόμ-μα-τα καί δημιουργεῖ πειρασμούς, ὥστε νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τόν Θεό καί νά μᾶς μετατρέψει σέ ὑπο-χεί-ριά του, νά μᾶς μετατρέψει σέ δικούς του δούλους καί δια-κό-νους καί νά μᾶς κάνει νά χάσουμε τήν εὐτυχία καί τή μακαριότητα πού μᾶς προσφέρει ὁ Θεός καί τήν ὁ-ποία ὁ ἴδιος στερήθηκε ἐξαιτίας τῆς ὑπερηφανείας καί τοῦ ἐγωι-σμοῦ του.

Ὅμως ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, τιμώ-ντας σήμερα τούς ἁγίους ἀγγέλους καί ἀρχαγγέλους, τά πρότυπα αὐ-τά τῆς ὑπακοῆς καί τῆς πρόθυμης ἐφαρμογῆς τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, ἄς προσπαθήσουμε νά ἀκο-λου-θήσουμε τό παράδειγμά τους.

Ἄς ἐπικαλούμεθα καθημερινά τή βοήθεια καί τή συμπαράστασή τους γιά νά βαδίζουμε τήν ὁδό τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καί γιά νά κάνουμε στή ζωή μας τό θέλημά του, ὅπως τό κάνουν ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι.

Ἄς ἐπικαλούμεθα τή βοήθεια καί τήν προστασία τους γιά νά ἀπο-φεύ-γουμε «τά πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ», τοῦ διαβόλου, πού προσπαθεῖ νά μᾶς τραυματίσει καί νά μᾶς ὁδη-γήσει στήν πτώση, ἀλλά καί γιά νά ἀποφεύγουμε τίς παγίδες τῶν πει-ρα-σμῶν, τίς ὁποῖες καθημερινά στήνει ὁ ἐχθρός τῆς ψυχῆς μας γιά νά μᾶς κάνει νά ἁμαρτήσουμε καί νά πάθουμε ὅ,τι ἔπαθε καί ἐκεῖ-νος.

Ἄς ἐπικαλούμεθα τή βοήθεια καί τήν προστασία τῶν ἁγίων ἀγγέ-λων καί τοῦ φύλακός μας ἀγγέ-λου, γιατί ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς ἔχει τόν φύλακα ἄγγελό του, γιά νά ἀπο-φεύ-γουμε τόν πει-ρασμό τοῦ ἐγωι-σμοῦ καί τῆς ὑπε-ρηφανείας πού μᾶς ἀποξενώνει καί μᾶς χωρίζει ἀπό τόν Θεό καί μᾶς ὁδηγεῖ στήν ἀπώλεια καί τήν καταστροφή.

Ἄς ἔχουμε, ἀδελφοί μου, πάντοτε κατά νοῦν τήν προτροπή τοῦ ἀρχαγγέλου Μι-χαήλ, πού εἶπε πρός ὅλα τά τάγματα τῶν ἀγγέλων, «στῶμεν καλῶς, στῶμεν με-τά φόβου», μέ τήν ὁποία προ-σπά-θησε νά συγκρατήσει ἀπό τήν πτώ---ση τόν

Ἑωσφόρο καί ὅσους τόν ἀκολουθοῦσαν, ὥστε νά εἴ-με-θα προσεκτικοί στή ζωή μας καί νά μήν ἐπαναστατοῦμε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, εἴτε μέ τούς λογισμούς εἴτε μέ τίς πράξεις μας, νομίζοντας ὅτι ὁ Θεός μᾶς στερεῖ τήν ἐλευθερία μέ τόν νόμο καί τίς ἐντολές του.

Ὁ Θεός μᾶς δημιούργησε ἐλευθέ-ρους καί οἱ ἐντολές του, τίς ὁποῖες μᾶς καλεῖ νά ἀκολουθήσουμε, εἶ-ναι αὐτές, ἀδελφοί μου, οἱ ὁποῖες μᾶς βοηθοῦν νά διατηρήσουμε τήν ἐλευθερία τήν ὁποία μᾶς χά-ρισε ὁ Θεός καί νά μήν γίνουμε δέ-σμιοι τῶν παθῶν μας καί ὑπο-χείρια τοῦ διαβόλου.

Γι᾽ αὐτό ἄς προσπαθοῦμε νά μι-μού-μεθα τήν ὑπακοή τῶν ἁγίων ἀγγέλων καί ἀρχαγγέλων στό θέ-λη-μα τοῦ Θεοῦ, καί ἄς δοξο-λο-γοῦμε καί ἐμεῖς μαζί τους τόν Θεό γιά ὅλες τίς δωρεές πού μᾶς χα-ρί-ζει, ἀλλά καί γιά τόν φύλακα ἄγ-γε-λο πού ἔχει δώσει στόν κα-θέ-να μας, καί ὁ ὁποῖος, βλέποντας τή διάθεσή μας νά ὑπακούουμε στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, θά εἶναι πάντο-τε συμπαραστάτης μας ἀλλά καί θά μεσιτεύει στόν Θεό γιά μᾶς καί τή σωτηρία μας.

© Grafeio Typou IMBNK